

[Aksel Larsen.]

Jeg kender naturligvis den aftale, der blev truffet i foråret, og jeg har jo i juni sagt min mening om den; men jeg synes, at den del af aftalen, som blev citeret af den højtærede finansminister i hans fremsættelsestale, er så interessant, at jeg tillader mig at citere den igen. Den lyder således:

„Det er herved en forudsætning, at de fire partier inden den endelige udarbejdelse af udskrivningsloven for 1963-64 optager en forhandling om bedømmelsen af den økonomiske situation, herunder udsigterne for valutastillingen, beskæftigelsen samt indkomst- og prisudviklingen.

Ovenstående bestemmelser for udskrivningsloven for 1963-64 vil helt eller delvis kunne fraviges, for så vidt der ud fra en almindelig samfundsøkonomisk vurdering er enighed herom.“

Regeringen har overholdt dette loyalt, da man har fremsat udskrivningslovforslaget, således som det var aftalt, og har for så vidt opgivet at være regering. Den lader sig foreskrive af venstre og de konservative, hvordan udskrivningsloven skal se ud; men når jeg nu foreslår regeringen, at den opgiver den påtænkte lettelse i de direkte skatter og i stedet afskaffer omsen, kan regeringen heroverfor henholde sig til, hvad der står i forliget: at disse aftaler kan kun fraviges, for så vidt der ud fra en almindelig samfundsøkonomisk vurdering er enighed derom mellem de 4 forligspartier.

Nu har det ærede medlem hr. Peter Nielsen her højtidelig sagt — og det er formodentlig nødvendigt, fordi han ved andre lejligheder har sagt noget andet — at socialdemokratiet ønsker forliget holdt til punkt og prikke, og at der skal tungtvejende grunde til at fravige det. Jeg synes, at det, jeg her har anført, er temmelig tungtvejende grunde, og jeg kan ikke forstå, at det ærede medlem hr. Peter Nielsen virkelig ønsker forliget holdt til punkt og prikke; selv om han måske kan føle sig tvunget til at holde det til punkt og prikke, kunne han dog i det mindste ønske at fravige det.

Men altså: medmindre venstre og de konservative giver tilladelse til at fravige det forslag til udskrivningslov, der her foreligger, så kan det ikke fraviges, og regeringen kan naturligvis til mit forslag om at op-

give disse skattelettelser og i stedet for ophæve omsen sige: det har vi ikke lov til, fordi vi i letsindighed har givet venstre og de konservative visse løfter.

Lad mig så gøre opmærksom på, at disse løfter burde i grunden ikke kunne binde folketinget. På den anden side skal der naturligvis være en vis renlighed i politik, og er der truffet en sådan aftale mellem visse partier i folketinget, så bør de også holde den; men den kan ikke være bindende, hverken for partierne eller for folketinget, efter at der har været holdt et folketingsvalg. Regeringen ved udmærket vel, at den kan slippe bort fra denne aftale ved at udskrive et folketingsvalg; så træder der et nyt folketing sammen, som ikke er bundet af Langelinjeforliget fra foråret 1962, og så kan man gennemføre det forslag, jeg her har henstillet til regeringen at overveje.

Det er det, jeg foreløbig har at sige, og jeg udtrykker endnu en gang, at vi kan ikke medvirke til at gennemføre lovforslaget i den fremsatte skikkelse. Vi kan ikke tilsige det nogen velvillig behandling. Vi forbeholder os at stille vore ændringsforslag for i det mindste at få de værste ting fjernet fra det, men vi ser helst, at det helt forsvinder, og at omsætningsafgiften også forsvinder.

Mose Hansen: Mit partis politiske ordfører, det ærede medlem hr. Iver Poulsen, vil, når jeg har redegjort for vore synspunkter med hensyn til udskrivningslovforslaget, redegøre for partiets syn på den økonomiske udvikling.

I det fremsatte udskrivningslovforslag, der ligesom flere af de i den senere tid fremsatte lovforslag, er et resultat af omsforliget i juni, er der foretaget ændringer i udskrivningsskalaen, samt en ændring af reglerne for beregning af merindkomstfradraget. Derudover indeholder forslaget ikke store ændringer.

I de senere år er det lykkedes at komme ind på en udformning af udskrivningslovens skalaer, som gør, at flere og flere skatteydere kommer til at betale skat til staten efter en ensartet procent, proportionalskatten. Denne linje er efter forliget fulgt i den foreslåede udskrivningslov, idet proportionalsskattegrænsen nu føres op til 22.000 kr. for forsørgere og 14.000 for ikke-forsørgere. Sam-